

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Aan het begin van het Nieuwe Jaar 2023
hoorden we in de eerste lezing
een plechtige zegen,
die de priesters in het Oude Testament
aan het volk mochten geven.
'Moge de Heer u zegenen en behoeden!'
Echt een plechtige zegen.

Ik moet dan ook altijd denken
aan een verhaal van Henry Nouwen,
een Nederlandse priester in Amerika.
Henry Nouwen werkte in een huis
voor verstandelijk gehandicapten.
En één van de bewoners, Janet,
vroeg Henry eens om een zegen.
Dus Henry zegende haar:
'In de naam van Vader en de Zoon en de Heilige Geest.'
Maar Janet antwoordde:
'Ik voel niets!'
Dus Henry deed het nog eens opnieuw,
wat langzamer en nog wat plechtiger.
Maar weer antwoordde Janet:
'Ik voel niets!'
Henry werd er bijna een beetje zenuwachtig van.
Dus hij trok Janet naar zich toe en zei:
'Janet, weet je dat je een heel mooi meisje bent!
En dat we allemaal heel veel van je houden!
En dat God ook heel veel van je houdt.'
En toen keek Janet ineens helemaal blij
en zei:
'Ja, nou voel ik het!'

Leuk hè.
Dat is zegenen.

En het mooie was,
toen wilden de andere bewoners van het huis
ook allemaal ineens een zegen van Henry.
En dat is wat ik u altijd mag geven
aan het einde van de Mis:
Gods zegen.
God die u het liefst allemaal persoonlijk
zou willen omarmen.
Het is de glimlach van God,
waarover ik in de Kerstnacht heb gepreekt.
Het Kind in de kribbe dat ons namens God toelacht.
Misschien een goed voornemen voor het Nieuwe Jaar:
elkaar eens wat vaker te 'zegenen'!

Vandaag is het ook de achtste dag
na de geboorte van Jezus Christus.
En in het evangelie hoorden we
dat op deze achtste dag
Jezus werd besneden.
Dat is het oude Joodse gebruik
dat op de achtste dag na de geboorte
de jongetjes besneden moesten worden.

Voor ons natuurlijk iet ongewoons.
Maar ik wil daar toch eens even met u bij stil staan.
Want waar komt die besnijdenis vandaan?
Dan moeten we helemaal terug naar Abraham.
Abraham was inmiddels 99 jaar oud.
Die leeftijden moeten waarschijnlijk
iets anders verstaan dan nu.
Want Abraham werd uiteindelijk 175.
Maar goed, God had hem beloofd:
'Jij zal vader worden van een groot volk.'
En nu was Abraham dus inmiddels 99 jaar oud.
En zijn vrouw Sara was nog steeds geen moeder geworden.
Nog steeds kinderloos.

En nu kwam Abraham uiteindelijk op het punt:
'Ja, nu is het te laat.
Nu ben ik te oud.
En nu is Sara ook te oud om nog moeder te kunnen worden.'

En ik denk dat God toen zei:
'Nu heb Ik je precies op het punt
waar Ik je wil hebben.
Nu weet je tenminste dat je het niet allemaal
alleen hoeft te doen,
maar dat je mijn hulp nodig hebt.
En mijn hulp wil Ik je zo graag geven.
Maar Ik moest wachten tot jij zover was!'

Ik zeg het natuurlijk nu met mijn eigen woorden,
heel eenvoudig.
Maar ik denk wel dat het zoiets was.
En dan krijgt Abraham de besnijdenis,
99 jaar oud,
en de opdracht dat vanaf dan
alle Joodse jongetjes op de achtste dag
besneden moesten worden.
En vervolgens raakt Sara zwanger
en baart een jaar later een zoon, Isaäk.

Wat kunnen wij daarvan leren?
Wel, ik denk dat God ons vaak heel veel wil geven.
Maar dat God vaak moet wachten
totdat wij naar Hem toekomen.
En wij komen vaak pas
als we eerst zelf alles hebben geprobeerd.
En pas als we dan helemaal
aan het eind van ons 'Latijn' zijn,
of, zoals de tweede lezing wat plechtiger zegt:
-toen de volheid van de tijd gekomen was-
pas dan gaan wij naar God toe
en kan God ons zijn hulp aanbieden.

Maar dat is wel ook een wens van mij
voor het komend jaar.
Dat wij op een punt komen
dat we zeggen:
'God, we hebben alles geprobeerd.
Maar we zijn nu op een punt gekomen
dat we inzien dat we het zonder U niet kunnen.
Oorlog Oekraïne, klimaat, energiecrisis enzovoort!
Daarom:
'Kom en help ons.'
Ik denk dat God op dat moment wacht.

En tot slot: deze zondag wordt ook genoemd
'Hoogfeest van Maria, de Moeder van God.'
Ik denk dat Maria zich altijd realiseerde
als zij naar Jezus keek:
'Dit is mijn lieve zoontje,
maar dit is ook werkelijk de Zoon van God.'
Maria wist natuurlijk als geen ander
dat er geen man in het spel was geweest,
maar dat zij Jezus ontvangen had
werkelijk door de Heilige Geest.

Ook dat is mijn wens voor het Nieuwe Jaar.
Dat wij weer ontdekken
hoeveel God al in ons leven doet.
Hoeveel de Heilige Geest in ons leven doet.
Natuurlijk doen wij heel veel zelf.
Maar verlies nooit uit het oog
hoeveel God allemaal Zelf in ons leven doet.
Alleen maar ons 'ademhalen',
dat dag en nacht doorgaat,
zonder dat we daar echt iets aan kunnen doen.
Of het tikken van ons hart!
Oh, ik hoop zo dat we weer gaan ontdekken
het wonder van God in ons leven.
Hoeveel God al in ons leven doet!

Dat onze ogen daar weer voor open mogen gaan!

Die drie dingen wens ik u toe:
Elkaar eens wat vaker 'zegenen'!
Eindelijk God eens om hulp vragen.
En zien hoeveel God al doet in ons leven!

Zalig Nieuwjaar.